

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΕΙΣ ΖΑΠΑΠΔΕ ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ.

Τήν Κυριακήν, 19^η Ἰουνίου / 2αν Ἰουλίου 2017 ἡμέραν μνήμης τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα, ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου καί τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Παϊσίου, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξῆρξε θείας Λειτουργίας εἰς τόν παλαιόν Ἱερόν Νάον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς κώμης Ζαμπάπδε τῆς περιοχῆς Σαμαρείας μετά τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ.

Εἰς τήν κώμην ταύτην τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας διαβιοῖ Ἑλληνορθόδοξος Ἀραβόφωνος Κοινότης ἀριθμοῦσα περί τά 800 μέλη.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, οἱ Ἀρχιμανδρίται Μελέτιος καί Δημήτριος, ὁ Προϊστάμενος τῆς ἐνορίας ταύτης π. Τοῦμα Νταούντ καί ὁ Ἀρχιδιάκονος π. Μᾶρκος, ψαλλόντος δεξιά ἑλληνιστί τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Δημητρίου καί ἀριστερά τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος ταύτης, προσευχομένων ἐν εὐσεβείᾳ πολλῶν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ταύτης.

Πρός τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

Ἦμεῖς δέ ἀγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ἡμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτούς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τό ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον», (Ἰούδα 1,20-21), παραγγέλλει ὁ δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἀδελφός τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, Ἰούδας ὁ ἐκ τῶν Ἀποστόλων.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ὁ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος Ἰούδας, ὁ τῆς ἐμφανείας τοῦ θεοῦ ἠξιωμένος, συνήγαγε σήμερον πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ πόλει ὑμῶν Zababde, ἵνα εὐχαριστήσωμεν Κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἐπί ταῖς ἀγαθαῖς εὐεργεσίαις τοῦ Χριστεπωνύμου ἡμῶν πληρώματος καί τῶν τέκνων αὐτῶν.

Ὦντως οἱ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου Ἰούδα, οὐχί βεβαίως τοῦ Ἰσκαριώτου, ἐν τῇ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ, εἶναι λόγοι θεόπνευστοι, δηλονότι τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καί τοῦτο διότι ὁ Ἅγιος Ἰούδας ἠξιώθη τῆς θεωρίας τοῦ κάλλους τοῦ θεοῦ, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός: «Ὁ μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος τῆς ἐμφανείας τοῦ θεοῦ ἠξιωμένος, ἠγάπηται καί τῆς Αὐτοῦ θεωρίας τήν αἴγλην καί τό κάλλος τεθέεται». Ἐπέτυχε δέ τοῦτο ὁ Ἰούδας, διότι ἤκουσεν εἰς τήν προτροπήν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντος, ὅτι οἱ ἀκούοντες τόν λόγον τοῦ θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν εἶναι μακάριοι. «Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τόν λόγον τοῦ θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν», (Λουκ. 11,28).

Ἐπί πλέον δέ ὁ «δοῦλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἀδελφός τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, ὁ θεσπέσιος ἡμῶν Ἰούδας ἐγένετο αὐτόπτης καί αὐτήκοος μάρτυς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς καί τοῦ Εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος. Διά τοῦτο ἀνεδείχθη διδάσκαλος τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως τοῦ Κυρίου, ὡς λέγει καί ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας. «Ἐκ ῥίζης εὐκλεοῦς θεοδώρητον κλῆμα ἀνέτειλας ἡμῖν τοῦ Κυρίου αὐτόπτα ἀπόστολε θεάδελφε τοῦ Χριστοῦ, κῆρυξ πάνσοφε, τρέφων ἅπαντα κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τήν Ὁρθόδοξον πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστης τῆς Χάριτος».

Ἄς ἀκούσωμεν, ἀγαπητοί μου, τοῦ Ἱεροφάντορος Ἀποστόλου λέγοντος: «Αγαπητοί, πᾶσαν σπουδήν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περί τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει». Καί ἀναλυτικώτερον: Εἶδον τούς κινδύνους, τούς ὁποίους διατρέχετε ἀπό τούς ψευδοδιδασκάλους καί ἐθεώρησα ἀναγκαῖον νά σᾶς γράψω, διά νά σᾶς προτρέψω, νά ἐμμείνητε εἰς τήν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἁγίας Αὐτοῦ Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία παρεδόθη μία φορά γιά πάντα εἰς τούς Χριστιανούς.

Ὁ θεῖος τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος Ἰούδας μᾶς παραγγέλλει νά ἐμμείνωμεν σταθεροί καί ἀμετακίνητοι εἰς τήν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διότι ἡ πίστις κατά μέν τόν σοφόν Παῦλον εἶναι ὁ θυρεός, δηλαδή ἡ ἀσπίδα τῆς προστασίας μας κατά τῶν ἐνεργειῶν τοῦ διαβόλου. Ἐπί πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες τόν θυρεόν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τά βέλη τοῦ πονηροῦ τά πεπυρωμένα σβέσαι», (Ἐφ. 6,16). Κατά δέ τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Εὐαγγελιστήν καί θεολόγον, ἡ πίστις εἰς τόν Ἰησοῦν Χριστόν τόν Υἱόν τοῦ θεοῦ εἶναι φῶς διαλῦον τήν ἐν τῷ κόσμῳ πλάνην καί δύναμις νέας πνευματικῆς καί Ἁγίας ζωῆς ἀντιθέτου πρός τήν φαυλότητα τοῦ κόσμου τούτου. «Πᾶν τό γεγεννημένον ἐκ τοῦ θεοῦ νικᾷ τόν κόσμον. Καί αὕτη ἐστίν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τόν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστι ὁ νικῶν τόν κόσμον, εἰ μή ὁ πιστεύων ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱός τοῦ θεοῦ;» (Α' Ἰωάν. 5, 4-5).

Τυχάνει γεγονός ἀναντίρρητον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ τῷ Υἱῷ τοῦ θεοῦ καί Υἱῷ τῆς θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας πίστις ἡμῶν βάλλεται / πολεμεῖται ἀπό τάς δυνάμεις τοῦ σκότους τοῦ παρόντος ἡμῖν αἰῶνος τοῦ ἀπατεῶνος. Διά τοῦτο καλούμεθα ὑπό τοῦ σήμερον ἑορταζομένου Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα νά οἰκοδομῶμεν τούς ἑαυτούς μας ἐπάνω εἰς τό θεμέλιον τῆς Ἁγίας ἡμῶν πίστεως διά μέσου τῆς προσευχῆς, τῆς γενομένης ὑπό τήν καθοδήγησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Πνεύματος, τό ὅποιον συνέχει καί συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. «Ἦμεῖς δέ ἀγαπητοί τῇ ἀγιωτάτῃ ἡμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ προσευχόμενοι, ἑαυτούς ἐν ἀγάπῃ θεοῦ τηρήσαντες, προσδεχόμενοι τό ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ζωὴν αἰώνιον», (Ἰούδ. 1, 20-21).

Ἐξ ἄλλου διά ταύτης τῆς πίστεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἱ προφηταί, οἱ Ἀπόστολοι καί πάντες οἱ ἅγιοι, οἱ ἀποτελοῦντες κατά Παῦλον τό «νέφος τῶν μαρτύρων», (Ἐβρ. 12,1), οἱ ὅποιοι ἐμαρτύρησαν τήν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, «κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχαν ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπό ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροί ἐν πολέμῳ, παρεμβολάς ἔκλιναν ἀλλοτρίων», (Ἐβρ. 11, 33-34).

Ἡ δέ πίστις, ἀγαπητοί μου, ἐνεργοποιεῖται καί παράγει τούς καρπούς αὐτῆς διά τῆς προσευχῆς, ὡς διδάσκει καί ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, «Πολύ ἰσχύει

δέσεις δικαίου ένεργουμένη», (Ίάκ. 5,16). Μέ άλλα λόγια, έχει μεγάλην δύναμιν ή δέσεις, δηλαδή ή προσευχή του δικαίου, του πιστού μέλους της Έκκλησίας και ένεργεί ίσχυρως και αποτελεσματικως. Τούτου ένεκεν ο θεϊος Παύλος παραγγέλλει λέγων: «Όλοι σας νά καταγίνησθε άκούραστα εις την προσευχήν. Νά άγρυπνήτε εις αυτήν και νά την συνοδεύητε μέ εύχαριστίαν εις τον θεόν. «Τη προσευχη προσκαρτεροϋντες γρηγοροϋντες εν αυτή εν εύχαριστία», (Κολ. 4,2).

Έρμηνεύων τους λόγους τούτους του Παύλου, ο άγιος Πατήρ ήμων θεοφύλακτος λέγει: «Αύτη γάρ ή άληθινή εύχή (=προσευχή), ή εύχαριστία έχουσα υπέρ πάντων, ών εϋ έπάθομεν ή έθλίβημεν, υπέρ των κοινών εύεργεσιών»

«Ημεϊς εύχαριστοϋντες πάντοτε υπέρ πάντων εν όνόματι του Κυρίου ήμων Ίησοϋ Χριστου τω θεω και Πατρί» (Έφες. 5,20), τω άξιώσαντι ήμας της μεθ' ύμων κοινωνίας εν τω Κυριακω Σώματι και Αϊματι Αύτου διά των ίκεσιών του Αγίου Αποστόλου Ίούδα μετά του μελωδοϋ εϊπωμεν: «Ίούδα θεόπνευστε άκτίς του ήλιου γεγονός, του εκ Παρθένου εκλάμψαντος και κατεφώτισας εύσεβών καρδιάς και τό επικείμενον τη κτίσει σκοτασμόν επεδίωξας και νϋν ίκέτευε, δωρηθηναι ταϊς ψυχαϊς ήμων την ειρήνην και τό μέγα έλεος», Αμήν.

Και άραβιστί ίδε: <https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2017/07/02/31620>

Εις τό τέλος της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος έτίμησε δι' άπονομής του μεταλλίου του Πατριαρχείου και δι' εικόνοσ της θεοτόκου ενί εκάστω εκ των άριστούχων μαθητών, καταγομένων εκ της πόλεως Ζαπάμπδε, της Δημοτικής της Μέσης και της Πανεπιστημιακής εκπαιδεύσεως και προσεφώνησεν αυτούς οϋτω έλληνιστί:

«Γνώσεσθε την άλήθειαν και ή άλήθεια έλευθερωσει ήμας» (Ίωάν. 8,32), λέγει Κύριος.

Άγαπητοί εν Χριστω αδελφοί,

Άγαπητά ήμων τέκνα άποφοιτήσαντα από δευτεροβάθμια (Λύκεια) Σχολεία και Πανεπιστήμια,

Άνταποκρινόμενοι εις την εύγενη πρόσκλησίν σας, προσήλθομεν εις την ώραίαν ύμων πόλιν Zababde άφ' ενός μέν, ίνα γίνωμεν κοινωνοί του εύχαριστιακοϋ Σώματος και αίματος του Κυρίου ήμων ίησοϋ Χριστου, άφ' έτέρου δέ ίνα συμμετάσχωμεν εις την χαράν της έπιτυχοϋς ύμων άποφοιτήσεως από τά εκπαιδευτικά ιδρύματα Παιδείας και μαθήσεως. Χαιρόμεθα ιδιαιτέρως διά τό σημαντικό τουτο γεγονός της προόδου ύμων, τό όποϊον αποτελεϊ καθοριστικόν σταθμόν, τόσον εις την προσωπικήν ύμων ανέλιξιν και διαμόρφωσιν, όσον και εις την έπιστημονικήν ύμων κατάρτισιν πολλω δέ μάλλον εις την συμβολήν σας εις τον κοινωνικόν και έθνικόν τομέα της δράσεώς σας.

Λέγομεν δέ τουτο, διότι υμεϊς ειςθε τό μέλλον, αλλά ταυτοχρόνως και ή προσδοκία όχι μόνον της έξ αίματος οίκογενείας ύμων, αλλά της Έκκλησιαστικής ήμων Κοινοτήτος και του άγωνιζομένου διά την άπόκτησιν της πλήρους έθνικής ανεξαρτησίας Παλαιστινιακοϋ Κράτους υπό την σοφήν Κυβερνητικήν ήγεσίαν του σεβαστου ήμϊν Προέδρου κ. Mahmoud Abbas.

Ως άπόφοιτοι των άνωτάτων εκπαιδευτικων ιδρυμάτων αναλαμβάνετε πλέον μεγαλυτέρας εύθύνας, διότι από ύμας έξαρτάται ο δρόμος, τον όποϊον θα

ἐπιλέξητε, ὡς λέγει ὁ Απόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος καί πρῶτος Ἱεράρχης τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων: «Τίς σοφός καί ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ», (Ἰάκ. 3,13).

Τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, τό ὁποῖον ἀποτελεῖ τόν ἀρχαιότατον θρησκευτικόν, ἐκκλησιαστικόν καί πολιτιστικόν θεσμόν ἐν τῇ ἀγίᾳ Γῆ γενικώτερον καί τῇ Παλαιστίνῃ εἰδικώτερον, οὐδέποτε ἔπαυσε νά μεριμνᾷ διά τήν καλλιέργειαν τῶν γραμμάτων καί τῆς ἐπιστήμης ὡς καί τήν παιδεῖαν τήν Χριστιανικήν. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἀψευδῶς ἡ ἱστορική μνήμη, τοῦ Παλαιφάτου Πατριαρχείου, τό ὁποῖον καί σήμερον συμβάλλει τά μέγιστα εἰς τήν ἀρμονικήν συνύπαρξιν μεταξύ τῶν θρησκευτικῶν ὁμολογιῶν καί Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, διά τῶν σχολείων αὐτοῦ, λειτουργούντων εἰς ὅλην τήν πνευματικήν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν.

Τοῦτο δέ ἐπιτυγχάνει τό Ρωμαιορθόδοξον Πατριαρχεῖον, διότι ἡ Παιδεία τήν ὁποῖαν καλλιιεργεῖ ἀποβλέπει πρωτίστως καί κυρίως εἰς τήν μόρφωσιν προσώπων ἐμπνευσμένων καί ἐμπορομένων ἀπό τῆς ἀρχῆς καί ἀξίας τῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦτο διατυπώνει ἐν τῇ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ ὁ ἅγιος Ἰάκωβος λέγων: «Ἡ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καί καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καί ἀνυπόκριτος», (Ἰάκ. 3,17).

Τά λόγια αὐτά τοῦ ἀγίου Ἰακώβου εἶναι αὐτά τά ὁποῖα συνιστοῦν τήν γνῶσιν τῆς ἀληθείας καί τήν ἐλευθερίαν, ἡ ὁποῖα ἐκπηγάζει ἐκ τῆς γνώσεως τῆς ἀληθείας, ὑπέρ τῆς ὁποίας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός «ἐταπείνωσεν ἑαυτόν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δέ σταυροῦ», (Φιλιπ. 2,8).

Μέ τούς λόγους τούτους θέλομεν νά ἐκφράσωμεν τά θερμά καί Πατρικά ἡμῶν συγχαρητήρια, ὅχι μόνον εἰς τούς ἀποφοιτήσαντας, ἀλλά καί εἰς τούς διδασκάλους καί γονεῖς αὐτῶν καί εἰς τήν Κοινότητα ἡμῶν. Ἐπίπλέον νά εὐχηθῶμεν πᾶσαν ἄνωθεν δύναμιν καί τόν φωτισμόν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἵνα ἀναδειχθῶσιν ἄξιοι τῶν προσδοκιῶν πάντων ἡμῶν".

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/07q0PKuZ4bU>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC" returns="included" maximum_entity_count="500"]